

ת"פ 29159/08/22 - מדינת ישראל - תביעות נגב נגד ע'סאם חמאמדה

בית משפט השלום בבאר שבע

כ"ו אלול תשפ"ג
12 ספטמבר 2023

ת"פ 29159-08-22 מדינת ישראל נ' חמאמדה
תיק חיצוני: 355287/2022

לפני המאשימה
כב' השופט רון סולקין
מדינת ישראל - תביעות נגב ע"י ב"כ עו"ד גנית אטיאס ועו"ד
אינרה פרז
נגד
הנאשם
ע'סאם חמאמדה ע"י ב"כ עו"ד יאיר דרייגור

גזר דין

כתב האישום והסדר הטיעון

הנאשם שלפני נותן את הדין בגין העבירות כדלקמן:

· סחר בסם מסוכן, בניגוד לסעיף 13 וסעיף 19א לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש] תשל"ג - 1973 (להלן: "הפקודה") (שתי עבירות);

· החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית, בניגוד לסעיף 7(א)+(ג) רישא לפקודה (עבירה אחת).

נגד הנאשם הוגש, במסגרת הסדר טיעון, כתב אישום מתוקן (כא/1), הכולל שלושה אישומים.

אישום ראשון

במועדים המתוארים בכתב האישום, שימשה ספיר בשירי כסוכנת משטרה (להלן: "הסוכנת").

ביום 25.07.22, בשעה 21:35 או בסמוך לכך, בשכונת הבלוק ברח' ראובן רובין 5 בבאר שבע, סחר הנאשם בסם מסוכן, בכך שמכר לסוכנת סם מסוכן מסוג קנבוס, במשקל 13.02 גרם נטו, תמורת 400 ₪, מבלי שהדבר הותר לו בתקנות או ברישיון מאת המנהל.

אישום שני

ביום 31.07.22, בשעה 20:00 או בסמוך לכך, בשכונת הבלוק ברח' ראובן רובין 5 בבאר שבע, החזיק הנאשם בסם מסוכן מסוג קנבוס במשקל 42.49 גרם נטו, מבלי שהדבר הותר לו בתקנות או ברישיון מאת המנהל.

אישום שלישי

ביום 08.08.22, בשעה 00:10 או בסמוך לכך, בשכונת הבלוק ברח' ראובן רובין 5 בבאר שבע, סחר הנאשם בסם מסוכן, בכך שמכר לסוכנת סם מסוכן מסוג קנבוס במשקל 83.97 גרם נטו, תמורת 2,400 ₪, מבלי שהדבר הותר לו בתקנות או ברישיון מאת המנהל.

בין הצדדים נקשר הסדר טיעון, במסגרתו תוקן כתב האישום והנאשם הודה והורשע בעבירות שבכתב האישום המתוקן. ההסדר לא כלל הסכמה לענין העונש.

התביעה הסכימה לבקשת ההגנה להפנות את הנאשם להערכת שירות המבחן למבוגרים, תוך שהבהירה, כי אינה מחויבת להמלצות התסקיר, וכי עמדתה למאסר בפועל.

לאחר קבלת התסקירים, טענו הצדדים לעונש.

מכאן - גזר דין זה.

ראיות לעונש

התביעה הגישה, לענין העונש, ראיות כדלקמן:

· גיליון רישום פלילי (ת/1) - לחובת הנאשם, אין הרשעות קודמות. בגיליון שהוגש, מצויים רישומים בגין תיקים סגורים, בגין עבירת סמים וכן בגין עבירה של הסעת שוהה בלתי חוקי, הגם שההגנה לא התנגדה להגשת ראיה זו, לא היה מקום להגישה ובית המשפט לא יתן לה כל משקל.

· גיליון רישום תעבורתי (ת/2) - לחובת הנאשם הרשעות בעבירות תעבורתיות שונות, ובין היתר: עצירה בניגוד לכיוון הנסיעה; נהיגה ברכב שאינו תקין; עצירה המפריעה לתנועה; נהיגה במהירות מופרזת; הובלת מטען שאינו מחוזק היטב; סטיה מנתיב נסיעה תוך הפרעה לתנועה; נהיגה ללא רישיון (רישיון נהיגה שפקע בתוך תקופה בת 6 חודשים).

ההגנה הגישה, לענין העונש, תעודת בוגר בלימודי חינוך מטעם מכללת "מלא"; אישור זכאות לתואר; גיליון ציונים.

הערכת שירות המבחן למבוגרים

בענינו של הנאשם הוגשו תסקירים המפרטים את נסיבותיו האישיות, כבן 26, נשוי, אב לשניים, מתגורר ביישוב שגב שלום, טרם מעצרו עבד כשליח בחברת "וולט".

הנאשם סיים 12 שנות לימוד, ולאחר מכן סיים תואר ראשון בחינוך, אך לדבריו, טרם התפנה ללימודים לצורך קבלת תעודת הוראה וזאת לאור מחלת אמו.

הנאשם מסר, כי התכוון להקים עסק של מכון יופי עבור אשתו, אך נעצר טרם הספיק להוציא תכניתו לפועל.

אשתו של הנאשם בת 23 ואינה עובדת.

הנאשם נעדר הרשעות קודמות ושלל שימוש באלכוהול או בסמים מסוכנים, היום או בעבר.

הנאשם מסר ארבע דגימות לאיתור שרידי סם, אשר נמצאו שליליות, ולבדיקה החמישית הגיע כאשר הבודק כבר יצא הביתה ולכן לא נמסרה דגימה.

הנאשם הודה בעבירות המיוחסות לו ומסר, כי במסגרת עבודתו כשליח חברת "וולט", פנתה אליו אישה באמצעות תכנת "וואטסאפ" וביקשה שסייע לה לרכוש קנאביס.

לדבריו, תחילה הסתייג ונבהל מבקשתה, כיוון שלא סחר בסמים בעבר, אך בהמשך, קבעו פגישה לבקשתה, כאשר הנאשם סבר, כי היא מעונינת בקשר עמו.

הנאשם מסר, כי האישה שכנעה אותו לסייע לה, ולאחר יומיים, נסע לתחנת סמים בשגב שלום ורכש עבורה סמים. לדבריו, כל תושבי האזור מודעים לתחנת הסמים והוא לא התקשה למצוא אותה.

לטענתו, פנתה אליו האישה פעם נוספת והוא רכש עבורה את הסמים, כיוון שהיה מעוניין בקשר עמה.

הנאשם מסר, כי לא הרוויח מעסקאות הסמים ועשה זאת רק על מנת לסייע לאותה אישה.

הנאשם אישר, כי היה מודע לכך שקיים מודיעין קודם לגביו ומסר, כי אדם אחר הפליל אותו מתוך קנאה בהצלחתו הכלכלית והוא מעולם לא סחר בעבר בסמים.

הנאשם מסר, כי הוא לא התנסה בשימוש בסמים כיוון שהוא מודע להשלכות הקשות והנזקים שנגרמים מכך וגם מבין את החומרה של סחר בסמים.

הנאשם שיתף, כי משלם מחירים כבדים בגין הסתבכותו זו, כגון הידרדרות במצב הכלכלי; חווית מעצר קשה; שמו הטוב נפגע; חלה התדרדרות ביחסיו עם אשתו; ישנה פגיעה פוטנציאלית ביכולתו להשתלב בתחום ההוראה.

הנאשם סבור, כי בבסיס לעבירות, עומדים דפוסיו האימפולסיביים. הנאשם מסר, כי לאורך חייו, קיבל החלטות משמעותיות מבלי להקדיש להם מחשבה, ולבסוף, נקלע לקשיים כלכליים. לדבריו, ההליך הפלילי לימד אותו להפעיל שיקול דעת טרם קבלת החלטות.

הנאשם השתלב בקבוצה לעצורי בית ושירות המבחן התרשם, כי הוא מביע חרטה על מעשיו; מצוי בהליך התבוננות וחשבון נפש; תוך שיתוף פעולה ושיח כן.

מנחות הקבוצה התרשמו, כי הנאשם מתקדם בהדרגה בהליך הטיפול ונמצא בשלבים ראשוניים, אך ניכר, כי מתעניין וקשוב לתכנים העולים על ידי חברי הקבוצה ומשתתף באופן פעיל בשיח.

הנאשם מסר שתי דגימות נוספות לאיתור שרידי סם, אשר יצאו שליליות.

הנאשם נכח ב-6 מפגשים ושירות המבחן סבר, כי יש לבחון את המשך השתלבותו בקבוצה בטרם המלצה לענין העונש.

במהלך תקופת הדחיה, נכח הנאשם ב-4 מפגשים נוספים ומסר 5 דגימות נוספות לאיתור שרידי סם, אשר יצאו שליליות.

מנחות הקבוצה התרשמו, כי הנאשם מצוי בשלב ראשוני וקיים קושי להעריך את יכולתו להתמיד בטיפול ולהיתרם ממנו לאורך זמן.

הנאשם מסר, כי חווה קושי נפשי וכלכלי לאור תנאיו המגבילים.

ביחס לעבירות, הוסיף הנאשם, כי עבד כשליח בחברת "וולט" והיה מסוכסך עם שליח אחר שעבד עמו, אשר ידוע לו, כי משמש כמקור משטרתי לצורך הפללת סוחרי סמים. לדבריו, השליח ניסה לשכנע אותו לסייע לו לרכוש סמים, כיוון שידע שמרבית מבני משפחתו של הנאשם הינם סוחרי סמים, אך לדברי הנאשם, הוא ואחיו חונכו לא לקחת חלק בעולם זה.

לדברי הנאשם, לאחר שלא סייע לשליח, ולאור סכסוך ביניהם, השליח דיווח למשטרה, כי הנאשם סוחר סמים, ולכן הסוכנת יצרה עמו קשר. הוא הסכים לסייע לה מתוך רצון לרצותה.

שירות המבחן התרשם, כי הנאשם מתבצר בגרסתו, מתקשה להתחבר למניעים שהובילו אותו למעורבות בעבירות וממוקד בגורמים חיצוניים בגינם מכר סמים.

הנאשם מסר, כי ברצונו להשתלב בטיפול לצורך בחינה מעמיקה יותר של הדפוסים שהובילו אותו לעבור את העבירות ולקבל כלים למניעת הישנות התנהגות עוברת חוק.

שירות המבחן התרשם, כי בשלב זה, מוקדם להעריך את יכולתו של הנאשם להתקדם בהליך הטיפולי והמליץ על דחיית הדיון, או לחילופין, להטיל על הנאשם ענישה שיקומית בדמות צו של"צ בהיקף 340 שעות, ולהעמידו תחת מבחן למשך שנה, במסגרתה ימשיך בהליך הטיפולי וימשיך למסור בדיקות לאיתור שרידי סם.

אשר לשאלת ביטול הרשעתו בדיון, לאור חומרת העבירות, לא בא שירות המבחן בהמלצה זו.

בתסקיר משלים מיום 23.08.23, עדכן שירות המבחן, כי הנאשם המשיך השתתפותו בקבוצה הטיפולית וכן נכח בשיחות פרטניות.

הנאשם הגיע באופן רציף ושיתף מעולמו הפנימי. מנחות הקבוצה התרשמו, כי הנאשם תורם לקבוצה ונתפס כשקט אך דומיננטי.

הנאשם החל לערוך התבוננות בכשלו אשר עמדו ברקע לעבירות והביע חרטה על מעשיו.

הנאשם הביע שביעות רצון מההליך הטיפולי ומרגיש שהוא נעזר בקבוצה .

הנאשם מסר, כי החזיק בעמדות מקלות ביחס לשימוש בסמים ולא הבין את חומרת מעשיו.

הנאשם תיאר, כי משלם מחיר כבד בגין העבירות וחושש שלא תבוטל הרשעתו בדיון.

שירות המבחן התרשם, כי הנאשם עבר הליך של חשבון נפש והפנים את חומרת מעשיו ומביע מוטיבציה להמשיך בהליך הטיפולי.

שירות המבחן התרשם, כי ההליך הפלילי מהווה גורם מרתיע עבור הנאשם, ולא נפתחו נגדו תיקים נוספים במהלך תקופת הדחיה.

שירות המבחן המליץ על ענישה שיקומית בדמות צו של"צ בהיקף 340 שעות לצד מאסר מותנה.

אשר לשאלת ההרשעה בדין, נמסר מאת שירות המבחן, כי על אף הפגיעה האפשרית בנאשם, לאור חומרת העבירות, הם משאירים סוגיה זו להחלטת בית המשפט מבלי לבוא בהמלצה כלשהי.

טענות הצדדים

התביעה הגישה טיעוניה בכתב (3/ת) והשלימה אותן על פה.

התביעה טענה, כי מעשי הנאשם פגעו בערכים המוגנים של הגנה על שלום הציבור ובטחונו מפני נזקי הסמים וכן הגנה על הציבור מפני נזקים כלכליים וחברתיים.

הטביעה טענה, כי הנזק הטמון בהפצת סמים אינו מסתכם בנזק של אלו שצורכים את הסמים, אלא מזיק לחברה כולה שכן צרכני הסמים עשויים לעבור עבירות רכוש ואלימות על מנת להשיג את מנת הסם הבאה.

התביעה טענה, כי אין להכיר בטענה שקנביס הינו "סם קל" ומידת הפגיעה בערכים המוגנים הינה פחותה.

התביעה טענה, כי עבירת ההחזקה שלא לצריכה עצמית הינה "אחותה" של עבירת הסחר.

התביעה טענה, כי ריבוי העבירות מצביע על מעורבות עמוקה בתחום הסמים - שמו של הנאשם מוכר בקרב צרכני סמים שונים; הסמים זמינים לו והוא מספק אותם בעבור דרישה תוך זמן קצר; הנאשם מחזיק מלאי זמין של סמים לצורך מסחר והפצה; הנאשם מבצע עסקאות סמים בכמויות שאינן קטנות עבור סכומי כסף שאינם מבוטלים; בקי בשווי הסמים; וסוחר בטבורה של העיר באר שבע.

התביעה עתרה למתחם ענישה הנע בין 16 ועד 30 חודשי מאסר בפועל.

התביעה טענה, כי הנאשם הציג בפני שירות המבחן עמדות מטשטשות, וכי הוא מצוי בשלב ראשוני בלבד של ההליך הטיפולי, תוך ששירות המבחן אינו יכול להתרשם בשלב זה, האם עשוי הנאשם להתמיד ולהיתרם מההליך. התביעה ביקשה שלא לאמץ את המלצת שירות המבחן למבוגרים, זאת בהיעדר נסיבות המצדיקות זאת ולאור חומרת העבירות.

התביעה ביקשה לקחת בחשבון, כי לחובת הנאשם 13 הרשעות קודמות בעבירות תעבורה.

התביעה טענה, כי עבירות הסמים נעברות מתוך מניעים כלכליים על כן יש להטיל ענישה כלכלית מחמירה.

התביעה ביקשה לגזור את עונשו של הנאשם בשליש התחתון של מתחם הענישה, ולהטיל עליו מאסר מותנה מרתיע; קנס; פסילת רישיון נהיגה בפועל ועל תנאי; התחייבות להימנע מעבירה.

ההגנה טענה, כי הגם שמעשי הנאשם פגעו בערכים המוגנים, אין מדובר ב"סמים קשים".

ההגנה טענה, כי מדובר בחומר צמחי, וכי משנתפסו הסמים - לא נגרם נזק לחברה.

ההגנה טענה, שאני אשם הודה בהזדמנות הראשונה עוד בחקירתו במשטרה, ומכאן, שאין מדובר באדם בעלת דפוסים עברייניים.

ההגנה הפנתה לתסקיר שירות המבחן וטענה, כי הנאשם מביע הבנה בנוגע לחומרת העבירות וחש חרטה ובושה. הנאשם השתלב בהליך טיפולי, מסר דגימות שתן בהן לא נמצאו שרידי סמים.

לשיטת ההגנה, ישנה עדיפות לקדם את שילובו של הנאשם בחברה כאזרח שומר חוק ולהעדיף את שיקולי השיקום על עקרון ההלימה.

ההגנה טענה כי זו הסתבכותו הראשונה והאחרונה של הנאשם והוא מבין את הפסול שבמעשיו.

ההגנה ביקשה להתחשב בנסיבותיו האישיות של הנאשם.

ההגנה ביקשה לקחת בחשבון תקופת מעצרו של הנאשם הן בכלא, והן במעצר בית, במהלכו לא הפר את תנאיו.

ההגנה טענה, כי הנאשם מביע חרטה על מעשיו זו הודעה בכתב האיטום המתוקן.

ההגנה ביקשה לאמץ את המלצות שירות המבחן למבוגרים או לחילופין להטיל על הנאשם מאסר מצומצם מאוד לריצוי בדרך של עבודות שירות.

ההגנה ביקשה להימנע מהרשעת הנאשם בדיון, על מנת שיוכל לעסוק בהוראה ולהיות דמות חינוכית.

בדברו האחרון של הנאשם מסר, כי הוא מצטער על מעשיו ומתבייש בהם. לדבריו, הפיק לקחיו לעתיד, והוא מרגיש שהקבוצה הטיפולית בה השתלב, תורמת לו ומסייעת לו.

דיון והכרעה

העבירות שעבר הנאשם חמורות.

עבירות בתחום הסמים המסוכנים נושאות בחובן פוטנציאל לפגיעה משמעותית בחברה.

מדובר בנגע המתפשט במהירות ומשחית חייהם של אנשים, בין אם זה ציבור המשתמשים בסמים ובין אם ציבור הנפגעים מעבירות המבוצעות ע"י אלו המשתמשים בסמים.

המשתמשים בסמים הופכים - מאזרחים עמלניים, המנהלים חיים מסודרים, למי שעומדים בשולי החברה, אינם תורמים לאחרים ולא זו אלא, שהטיפול בהם ופרנסתם מוטלים על אחרים.

בנוסף, כתוצאה מעבירות אלה, מועברים מיד ליד כספים בלתי מדווחים בהיקף עצום, חלקם מוצאים דרכם למימון פעילות עבריינית בתחומים שונים.

כל זאת, בשל עבריינים המחזיקים ומפיצים סמים מסוכנים, בדומה לנאשם דנן.

ההגנה טענה, כי מדובר בסמים "שאינם קשים".

על אף רוחות שונות הנושבות בתחום זה, גם סם מסוכן מסוג קנביס, הוא חומר ממכר, ששימוש מתמשך בו עלול לגרום נזקים לא קלים בתחום התבונה, תפיסת המציאות ובייחוד בתחום התפקודי והתעסוקתי, ומכאן גם - נזקים חברתיים.

על חומרתן של עבירות סחר בסם מסוכן, ראו רע"פ 8695/19 פסו נ' **מדינת ישראל** (פורסם במאגרים):

בית משפט זה שב והדגיש כי על מדיניות הענישה בגין סחר והפצה של סמים מסוכנים, ובכללן סמים הנחשבים כ"סמים קלים", להיות מרתיעה ומשמעותית, וכי יש לראות בחומרה ניסיונות לעשיית רווח כספי באמצעות סחר בסמים אלה.

(ההדגשות - אינן במקור).

עוד ראו עפ"ג 53142-12-16 **רחמימוב נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים):

עבירות של סחר בסמים מסוכנים הן עבירות חמורות. בית המשפט העליון חזר וקבע, כי הסמים המסוכנים פשטו בקרבנו כנגע חברתי, אשר השלכותיו הרסניות וסכנותיו רחבות היקף. בשל הנזק החברתי רב העוצמה, שגורמת עבירה של סחר בסם מסוכן שלא לצריכה עצמית, זוהי עבירה שככלל ראוי שכל המבצע אותה יישא בעונש מאסר בפועל משמעותי וממושך מאחורי סורג ובריח.

(ההדגשה - אינה במקור).

כן ראו ע"פ 211/09 **אזולאי נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים):

הענישה בעבירות מסוג זה נועדה, קודם לכול, לשרת את מטרת הגמול לעבריו על עיסוק בסם העלול לסכן חיי אדם ולפגוע בבריאות המשתמשים בו; שנית, על העונש להעביר מסר חד-משמעי של הרתעה ביחס לעבריינים פוטנציאליים, ולשמש אות אזהרה אפקטיבי לכל מי שמתכוון לקחת חלק במערכת ההעברות והסחר בסמים, תהא אשר תהא הפונקציה אותה הוא ממלא בשרשרת זו של העברת הסם מיד ליד. מזה זמן רב, מדגישים בתי המשפט בפסיקתם את חשיבות הערך הענישתי בעבירות סמים כאחד הכלים החשובים בפעילות לביעורו של נגע הסמים. ההחמרה בענישה בגני עבירות סמים משרתת את מטרת הגמול והרתעה, שהן היעדים העיקריים של הענישה בתחום הסמים.

(ההדגשות - אינן במקור).

בנוגע לעבירה של החזקת סם שלא לצריכה עצמית, ראו דברי בית המשפט העליון במסגרת ע"פ 1345/08 **איסטחרוב נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים):

אין מנוס מהכבדת היד על המחזיקים סמים שלא לצריכה עצמית, שכל בר דעת מבין כי נועדו לצריכת הזולת, קרי, להוספת שמן על מדורת הסמים אשר להבותיה אופפות רבים וטובים, או רבים שהיו טובים. עבירה זו היא תאומתה הסטטוטורית של עבירת הסחר בסמים, אלא שלא ניתן להוכיח לגביה את הסחר עצמו, ונקבע לשתיהן עונשה זהה, עונש מירבי של עשרים שנות מאסר וקנס פי עשרים וחמישה מזה הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, העומד כיום על 202,000 ₪...

(ההדגשות - אינן במקור).

על בית המשפט להרתיע היחיד והרבים מפני עבירות הסמים, ולהילחם בתופעה הקשה של נגע הסמים, הצוברת תאוצה בשנים האחרונות.

עפ"ג 4842-05-23 **בן נח נ' מדינת ישראל** - המערער הורשע, על פי הודאתו, בעבירות של סיוע לסחר בסם מסוכן מסוג קנביס והחזקת סם שלא לצריכה עצמית. בהתאם לעובדות כתב האישום המתוקן, סייע הנאשם לאחר לסחור בסם מסוכן מסוג קנביס במשקל 9.94 גרם תמורת 500 ₪, ובאותו מעמד, החזיק ברכבו בסם מסוכן מסוג קנביס, במשקל 530 גרם, שלא לצריכתו העצמית. מותב זה קבע מתחם ענישה הנע בין 12 ועד 24 חודשי מאסר בפועל, וגזר על הנאשם 15 חודשי מאסר, לצד ענישה נלווית וחילוט הרכב בו הסתייע. בשל נסיבות מיוחדות של נאשם זה, הסכימה המשיבה לבקשת ההגנה להפחית את עונש המאסר ל-11 חודשי מאסר וביטול פסילת רישיון הנהיגה בפועל, כאשר לא היה כל שינוי ביתר רכיבי גזר הדין. בית המשפט המחוזי (כב' השופט א' ביתן) ציין, כי העונש שהוטל על הנאשם בבית המשפט קמא הינו מתאים למעשה העבירה.

ת"פ 64772-05-22 **מדינת ישראל נ' אבו בלאל** - הנאשם הורשע, על פי הודאתו, בעבירה של ניסיון לסחר בסם מסוכן מסוג קנביס במשקל 850 גרם, תמורת 7,500 ₪. מותב זה אימץ את מתחם הענישה אליו עתרה התביעה והעמידו כך שינוע בין 10 ועד 20 חודשי מאסר, תוך שציין בגזר הדין, כי ראוי היה לעתור למתחם ענישה גבוה יותר.

ת"פ 5072-11-21 **מדינת ישראל נ' אבן עתמי** - הנאשם הורשע, על פי הודאתו, בעבירות של קשירת קשר לעשות פשע, סחר בסם מסוכן מסוג קנביס והחזקת סם מסוכן מסוג קנביס שלא לצריכה עצמית. בעסקה הראשונה, מכר הנאשם לסוכן סם מסוכן מסוג קנביס במשקל 24 גרם נטו, תמורת 400 ₪; בעסקה השנייה, מכר הנאשם לסוכן סם מסוכן מסוג קנביס במשקל 14.85 גרם נטו תמורת 300 ₪; בעסקה השלישית, מכר הנאשם לאחר סם מסוכן מסוג קנביס במשקל 7.08 גרם תמורת 300 ₪ ובאותו מעמד, החזיק ברכבו בסם מסוכן מסוג קנביס במשקל 77.06 גרם, שלא לצריכתו העצמית. מותב זה קבע מתחם ענישה הנע בין 10 ועד 20 חודשי מאסר.

ת"פ 4309-08-18 **מדינת ישראל נ' מקראי** (לא פורסם) - הנאשם הורשע, על פי הודאתו, בשתי עבירות של סחר בסם מסוכן מסוג קנאביס, מול סוכן משטרתי. באישום הראשון, סחר הנאשם ב-0.9 גרם קנאביס בתמורה ל-100 ₪, ובאישום השני, סחר ב-0.4 גרם קנאביס בתמורה ל-100 ₪. בית משפט השלום בבאר שבע קבע מתחם ענישה הנע בין 6 עד 20 חודשי מאסר בפועל, וגזר על הנאשם 9 חודשי מאסר בפועל, הפעלת מאסר מותנה בן 10 חודשים, קנס, פסילת רישיון נהיגה בפועל למשך 4 חודשים.

ת"פ 49876-03-19 **מדינת ישראל נ' שבצוב** (לא פורסם) - הנאשם הורשע, על פי הודאתו, בעבירה של קשירת קשר לפשע, שבע עבירות של סחר בסם מסוכן ועבירה של החזקת סם לא לצריכה עצמית. בית משפט השלום בבאר שבע קבע, כי בגין עבירה בודדת של סחר בסם מסוכן מסוג קנאביס, יש להעמיד את מתחם הענישה כך שינוע בין 6 עד 18 חודשי מאסר בפועל.

ת"פ 7994-06-21 **מדינת ישראל נ' ונונו** (פורסם במאגרים) - הנאשם הורשע, על פי הודאתו, בשלוש עבירות של סחר בסם מסוכן מסוג קנאביס. לפי עובדות כתב האישום המתוקן, מכר הנאשם לחברו, עמו נוהג לצרוך סמים, סם מסוכן בשלוש הזדמנויות שונות, כך שבעסקה הראשונה מכר לו 1 גרם קנאביס תמורת 100 ₪; בעסקה השנייה מכר כמות שאינה ידועה תמורת 250 ₪; ובעסקה השלישית מכר 1 גרם קנאביס תמורת

100 נ. בשל הנסיבות של המכירה, בטווח של מספר ימים בודדים, לחבר ילדות עמו צורך סמים, במשקל נמוך, מצא מותב זה לקבוע מתחם ענישה אחד הנע בין 6 עד 18 חודשי מאסר בפועל.

בית המשפט עיין בפסיקה שהוגשה מטעם באי כוח הצדדים. אולם, קביעת מתחם הענישה היא בהתאם לנסיבות המקרה העומד לדיון, וסקירת מדיניות הענישה הנוהגת היא רק שיקול אחד מבין כלל השיקולים אותו עושה בית המשפט בקובעו מתחם ענישה הולם. בהתאם להוראות סעיף 40 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977, בבואו של בית המשפט לקבוע מתחם ענישה, רשאי לקחת בחשבון מכלול שיקולים, בין היתר, נסיבות ביצוע העבירה; משך ההתנהגות העבריינית; מידת הפגיעה בערכים המוגנים; וכן, שיקולים נוספים.

בנסיבות דנן, לאור כמות העסקאות; טיב הסם; משקל הסם (בייחוד בעסקה נושא האישום השלישי); וכמות הסם שהחזיק הנאשם שלא לצריכתו העצמית - מוצא בית המשפט להעמיד את מתחם הענישה כך שינוע בין 16 ועד 30 חודשי מאסר.

קביעת הענישה הספציפית

עובדות כתב האישום המתוקן והמוסכם בהן הודה הנאשם, ובכללן - האופן בו נערכו העסקאות למכירת הסמים המסוכנים לסוכנת, תוך אספקת סמים לסוכנת באופן מידי ובמשקל גבוה - אינן תואמות את המצג שניסה הנאשם ליצור לפני שירות המבחן למבוגרים, אלא מעידות על מעורבות עומק בעולם הסמים המסוכנים.

לזכות הנאשם ייקח בית המשפט בחשבון את הודאתו באשמה והיעדר הרשעות קודמות בתחום הפלילי.

הנאשם השתלב בהליך טיפולי, והתרשמות גורמי הטיפול הינה, כי הוא נתרם מההליך; הפנים את חומרת מעשיו; והפיק לקחים לעתיד.

במכלול הנסיבות, מוצא בית המשפט לחרוג ממתחם העונש ההולם. עם זאת, לאור טיב העבירות וכמויות הסמים בהן סחר הנאשם - לא תהא החריגה כפי המלצתו של שירות המבחן, אשר במקרה דנן, חורגת באופן קיצוני ממתחם הענישה ואינה עומדת בקנה אחד עם העובדות בהן הורשע - אלא, תתבטא בקיצור משך עונש המאסר אשר יוטל על הנאשם.

זאת, כמובן, בתוספת מאסר מותנה מרתיע.

לנוכח המניע, שעמד ברקע לעבירות הסחר בסם מסוכן במקרה זה; וכן שווי הסמים שהוחזקו, מוצא בית המשפט להטיל עיצום כספי משמעותי מסוג קנס.

בנוסף, מוצא בית המשפט לחייב הנאשם להצהיר על התחייבות להימנע מעבירה.

עוד מוצא בית המשפט, כי יש להטיל פסילה בפועל ועל תנאי של רישיון הנהיגה וזאת מתוקף סמכותו בהתאם להוראות הפקודה.

בנוגע לשאלת ההרשעה, התבחינים העדכניים הם שניים: האחד - האם עצם טיבה של העבירה, בנסיבותיה, מאפשר הימנעות מהרשעה, כענין ערכי, תוך שבית המשפט מביא בחשבון את אמון הציבור במערכת המשפט; השני - האם הוכח חשש קונקרטי לפגיעה בעתידו המקצועי של הנאשם ובסיכויי שיקומו, כתוצאה מהרשעתו בדין, כאשר מידת הפגיעה אינה מידתית ביחס לעבירה, בנסיבותיה.

ראשית, בנוגע לטיב המעשה - עבירות הסמים, כאמור לעיל, הינן רעה חולה ועבירות הסמים הפכו כבר מזמן למכת מדינה אשר פושה בכל מחוזותינו.

עבירות הסמים פוגעות פגיעה קשה באינטרס הציבורי, החל מפגיעה בבריאות הציבור, המתמכרים לסם וכלה בפגיעה ברכוש ולעתים בגוף, מתוך ניסיון של צרכן הסמים לממן את המנה הבאה.

בית המשפט אינו מוצא, כי מבחינת המסר הציבורי והאינטרס הציבורי, ניתן להורות על ביטול הרשעת הנאשם, ודאי וודאי לא במקרה דנן.

רק לאחרונה, נדונה שאלת הימנעות מהרשעה בעבירות סחר בסמים במסגרת פסק הדין עפ"ג(ב"ש) 32899-05-21 **מדינת ישראל נ' חי** (ניתן ביום 03.11.21) - המשיב הורשע, על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון, בשלוש עבירות של סחר בסם מסוכן מסוג קנאביס ועבירה של החזקת סם שלא לצריכה עצמית, כדלקמן: ביום 26.04.21, מכר סם מסוכן מסוג קנביס במשקל 1.7 גרם, תמורת סך של 130 ₪. בהמשך לכך, נערך חיפוש בביתו, שם נמצא סם מסוכן מסוג קנביס במשקל 28.27 גרם שלא לצריכתו העצמית; ביום 09.04.21, מכר סם מסוכן מסוג קנביס במשקל 10 גרם, תמורת סך של 600 ₪; ביום 14.04.21 מכר הנאשם סם מסוכן מסוג קנאביס במשקל 2 גרם, תמורת סך של 100 ₪. בית משפט השלום דן את המשיב(הנאשם) ל-300 שעות של"צ; צו מבחן לשנה; התחייבות להימנע מעבירה; פסילה על תנאי של רישיון הנהיגה; והורה על ביטול הרשעתו. המדינה ערערה על קולת העונש ועל הימנעות מהרשעת הנאשם. בית המשפט המחוזי, בשבתו כערכאת ערעור, קיבל את ערעור המדינה כך שהרשיע את הנאשם, והחזיר את העניין לבית משפט השלום באילת לצורך קביעת הענישה בענינו. בית המשפט המחוזי (כב' השופטת גילת שלו) ציין: **אשר לסוג העבירות ונסיבות ביצוען**, הרי שהמשיב הודה בביצוע עבירות של סחר בסמים והחזקת סם שלא לצריכה עצמית, מן החמורות שבעבירות המנויות בפקודת הסמים ובספר החוקים בכלל. לא אחת נכתב בנוגע לעבירות אלו כי האינטרס הציבורי מחייב תגובה עונשית קשה ובלתי מתפשרת בגינן, כחלק מהתרומה שעל בתי המשפט לשאת למלחמה בנגע הסמים; ובעיקר באלו המצויים במעגל הראשון של הפצת ומכירת הסם לצרכנים. ... לא ברור כיצד מצא בית המשפט קמא כי נסיבות ביצוע העבירות מאפשרות אי הרשעה...

(ההדגשות אינן במקור).

מעבר לאמור, לא עלה בידי ההגנה להצביע על נזק קונקרטי שייגרם לנאשם מהותרת הרשעתו על כנה.

לדברי ההגנה, הותרת ההרשעה על כנה, עשויה לפגוע בניסיונו של הנאשם לעבוד בעתיד בתפקיד מורה לחינוך גופני, אולם, הנאשם אינו עובד במקצוע זה כעת, ואף לא ניסה לעבוד במקצוע זה החל משנת 2019, אז סיים את לימודיו בתחום, ובית המשפט אינו מתרשם מפגיעה ממשית בנאשם.

מכל המקובץ - אין בית המשפט מוצא כי מתקיימים התבחינים המאפשרים להורות על נקיטה בחריג, של ביטול הכרעת הדין המרשיעה ובכל מקרה, אין הדבר בא בחשבון במקרה דנן.

סיכום

לאחר שבית המשפט שמע טיעוני הצדדים על פה; עיין בראיות לעונש; עיין בתסקירי שירות המבחן למבוגרים; עיין בפסיקה שהוגשה; שמע דברו האחרון של הנאשם; גוזר על הנאשם את העונשים כדלקמן:

א. 12 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו על פי רישומי שב"ס;

ב. 12 חודשים מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו של הנאשם ממאסר, והתנאי - שהנאשם לא יעבור עבירה בניגוד לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג - 1973, שהיא מסוג פשע;

ג. 3 חודשים מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו של הנאשם ממאסר, והתנאי - שהנאשם לא יעבור עבירה בניגוד לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג - 1973, שהיא מסוג עוון;

ד. קנס בסך 12,000 ₪ או 90 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב - 12 תשלומים שווים החל מיום 15.10.23 ובכל 15 לחודש העוקב. לא יעמוד הנאשם באחד התשלומים במועד - תעמוד היתרה לפירעון מידי;

ה. הנאשם יצהיר על התחייבות בסך 10,000 ₪ להימנע, בתוך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר, מכל עבירה המפעילה את אחד המאסרים המותנים בתיק זה. לא יצהיר הנאשם כאמור - יאסר למשך 35 יום;

ו. פסילה בפועל מקבל או מהחזיק רישיון נהיגה לרכב מנועי למשך שנה. על הנאשם להפקיד רישונו, או תצהיר מתאים, במזכירות בית המשפט, עד ליום העסקים הראשון שלאחר שחרורו ממאסר. מובהר לנאשם, כי החל ממועד זה - כל עוד לא הופקד הרישיון - יהיה הנאשם פסול מלנהוג, אך הפסילה לא תימנה;

ז. פסילה מקבל ומהחזיק רישיון נהיגה לרכב מנועי, בת 6 חדשים, על תנאי, תקופת התנאי - למשך 3 שנים מיום סיום הפסילה בפועל;

ח. השמדת הסמים המסוכנים - בחלוף תקופת הערעור.

הנאשם יתייצב לריצוי עונשו כעת.

עותק גזר הדין יועבר לשירות המבחן למבוגרים.

הודעה זכות הערעור.

ניתנה היום, כ"ו אלול תשפ"ג, 12 ספטמבר 2023, במעמד הצדדים.